

VEDERE DE PE BALCON

Îmi place să privesc de pe balconul meu
Ultima Mare sau Marea cea din Urmă .
Așa numește Biblia evreilor Marea Mediterană.
Spumele valurilor care fug spre țărm
Ca într-o întrecere sportivă,
Unul în spatele celuilalt
Pe pista stadionului marin,
Îmi amintesc dunele de zăpadă
Pe care viscolul le săvârșea în iernile copilăriei .

Fără să întorc capul, coada ochiului captează o limbă îngustă de pământ care pătrunde în mare ca un deget îndreptat spre apus . Este promontoriul pe care anticii fenicieni cu harul lor de negoț și navigație l-au ales ca loc pentru o prosperă așezare. O perioadă lungă de timp a trecut până când cavalerii cruciați din ordinul templierilor au perceput la rândul lor importanța strategică a locului și au ridicat aici pe țărmul Sfântului Pământ castelul Pelerin. 83 de ani zidurile groase și bine clădite au rezistat atacurilor

necredincioșilor musulmani, până când în 1291 au cedat sub presiunea mamelucilor. Au urmat distrugeri ale cuceritorilor iar mai târziu zdruncinul răunchilor pământului a completat ceea ce războinicii mameluci nu au dorit să ducă la bun sfârșit. Au rămas în picioare doar resturi de ziduri și încăperi boltite, mărturie a unei epoci de mult apuse.

Îmi place să privesc din balconul meu
În orile serii
Cum ghemul de foc al soarelui
Coboară încet spre mare,
O atinge treptat treptat
Și se scufundă în ea.
În același timp cerul deasupra mării
Capătă diverse nuanțe de roșu și portocaliu .

Feeria la care sunt expus ,
Magia naturii în care
Elemente cosmice își au locul lor
Nu poate lăsa indiferentă
Retina și sufletul celui ce contemplă.
Balconul meu devine în acele momente lojă
Iar eu la rândul meu
Părtaș vizual al sublimului spectacol.

